

гова и оногова, и си поприкажатъ, и тѣй на татѣкъ. Това е много врѣдительно; въ тоя начинъ много врѣме ся губи на праздно. Урока лесно ся изгубва, като сегисъ-тогисъ ся прѣсичя съ питанія и разговори. Ти не можешъ учи добрѣ, ако си позволявашъ да си по приказвашъ съ еди-кого-си въ врѣме на учение.

„Но що да правѣхъ“ може да попита нѣкой! „ако би въ уроци-тѣ си да срѣщнахъ нѣщо, кое-то не разбирамъ, нѣкоякъ тъмнѣ думѣ или прѣдложеніе, на кое-то точно-то значеніе не могѣхъ да опрѣдѣлъхъ? Що да правѣхъ тогава? Не бива ли въ врѣме на уроци да попитамъ пріятеля си?“ Отговарямъ: не; дрѣжъ мѣсто-то дѣ-то си, тихо. Ако нѣкой отъ васъ иска да прѣговорите и да сравните уроци-тѣ си заедно, то по-добрѣ почнете да учите половинъ часъ по-рано, и тѣй оставете половинъ часъ прѣди прѣданіе и повтореніе заедно. Забѣлѣжи всички думи, или какво да е друго нѣщо, кое-то не разбирашъ добрѣ, съ мольвъ, що-то да знаешъ, кое разбирашъ ясно, и кое не, че като сравнявате заедно, да знаешъ опрѣдѣлено за какво да питаешъ и да сравнявашъ и дѣ най-много да внимавашъ. Помни, че това взаимно повтаряніе на урока не бива да е, прѣди всѣкой отъ васъ да е употребилъ всички-тѣ си сили врѣхъ тоя урокъ. *Учи самъ за себе си, учи здраво и внимателно, учи строго, прѣди да са отнесешъ къмъ другого за помощ или допитваніе.* Нека благородна-та ти гордостъ да е, самъ да научишъ, колко-то е възможно повече и по-здраво.

Но ако би езикъ-тъ да не може да мѣлчи, — кое-то дано не бѣде — и разговори-тѣ не могѣтъ да ся избѣгнѣтъ, внимавай добрѣ що-то тѣзъ разговори да бивать поне врѣхъ урока, а врѣхъ нищо друго.